

Sınıf Mücadelesi

Aylık
işçi gazetesi

4 Mart 2016

Sayı: 213

Fiyatı: 1.5 TL

BÜTÜN ÜLKELERİN İŞÇİLERİ, BİRLEŞİN!

**Koşullar ağırlaşırsa da
mücadele gücümüz var!**

Renault işçilerinin yaptığı gibi şubat ayı ile birlikte çoğu işyerinde asgari ücret zammı tartışıldı. Sonuçta tüm işçiler, zamdan etkilendi. Bazıları doğrudan hayal kırıklığı yaşadı, bazıları fiyat zamları nedeniyle elinde eskisinden farklı fazla bir şey kalmadığını gördü, bazıları kıdem farkının eridiğini. Nasıl oldu ne yapalım diye tartışılırken, Renault, Tofaş işçileri gibi bazı işçiler, asgari ücret zam farkını istemek için mücadele örgütlerken, Ankara'daki bomba patladı.

BİZ KİMİZ?

Bugün kapitalist topluma egemen olan anlayış sömürücü, ırkçı, gerici, baskıcı ve cinsiyetçi zorbalığa dayanmaktadır.

İnsanlık için tek çıkış yolu komünizmdir. Bu siyasetin, Stalinizmin politika ve uygulamalarıyla ortak bir yönü yoktur.

Sınıf Mücadelesi, işçi sınıfı tarafından uluslararası düzeyde kurulacak bir komünizmden yanadır; Stalinizmin "Tek Ülkede Sosyalizm" hayaline karşılık, komünizmin uluslararası bir düzeyde mümkün olacağını savunur.

Sınıf Mücadelesi, insanlığın kurtuluşu olan komünizmi, kadın ve erkeklerin her türlü sömürü ezme-ezilme ilişkisinden, ayrımcı uygulamalardan kurtuluşu olarak anlar. Başta Kürt ulusu olmak üzere ulusların kendi kaderlerini tayin hakkını savunur.

Sınıf Mücadelesi, kapitalistlerin kârı uğruna işçilerin sömürülmesine hizmet eden burjuva devlete, meclise, mahkemelere, orduya ve polise karşıdır.

Sınıf Mücadelesi, sendikaların devletten bağımsızlığını ve sendika içi demokrasiyi savunur. İşçilere ihanet eden sendika bürokratlarına karşı mücadele eder; sendikaların yeniden birer işçi örgütü haline gelmelerini savunur.

Sınıf Mücadelesi, tüm işçilerin, emekçilerin ve yoksulların öz çıkarlarını savunacak ve işçi sınıfına dayanan devrimci bir işçi partisinin kurulmasını amaçlar.

Sınıf Mücadelesi, uluslararası işçi sınıfının partisi olacak olan IV. Enternasyonal'in yeniden kurulmasını savunur; bu amacı paylaşan devrimci örgütlerle birlikten yanadır.

Sınıf Mücadelesi'nin savunduğu görüşler bunlardır. Bu nedenle bu gazeteyi savunanlar Troçkisttir. Marks, Engels, Lenin ve Troçki'nin geleneğine bağlıdır; enternasyonalist komünisttirler.

Başyazının devamı:

Hükümete neredeyse gün doğdu. Sanki bir tanesine taş değmiş gibi siyasetçiler korumaya alındı, polisin, askerin yetkisini ve baskısını arttıran yasalar çıkarılıyor. IŞİD bombalarından 230'u aşkın insan öldü, önlem alınması hiç gündeme gelmedi!

Şimdi de Erdoğan ve medyası, iki gazetecinin hapisten çıkmasını gündemde tutuyor. Ondan önce başka bir konu vardı, sonrasında da başka bir konu bulacaklar. Siyasiler, emekçilerin sorunlarını ne kadar erteleyebilir, emekçilerin gündeme getirip sorgulamasını ne kadar geciktirebilirlerse o kadar başarılı olurlar.

Hiçbir siyasetçi, asgari ücret zammının yeterli gelip gelmediğini sormadı. Ankara'da ekmeği 50 kuruş ucuzlatmalarıyla övünenler, et fiyatında hükümün geçmemesi hakkında görüşleri öğrenmek istenmiyor. Kürt illerindeki kanlı savaş hakkında emekçilerin ne düşündüğünü, sürmesini isteyip istemediklerini sormuyor. Emekçilerin adına, onların ürettikleriyle Kürtlerin evlerinin yakılıp yıkılmasına razı olup olmadıkları öğrenilmiyor. Suriye'deki savaşta gerici milislerin desteklenmesi isteniyor mu? Para karşılığında, Avrupa'dan sığınmacıların geri alınıp kamplara doldurulmasını kitleler onaylıyor mu?

Benzer bir şekilde ısıtılıp ısıtılıp gündeme getirilen bir konu da anayasanın değiştirilmesi. Çıkarılan baskı yasaları, askeri darbe dönemini geride bıraktığına göre siyasi partiler aralarında anlaşsa bile değiştirecek yasa bulamayabilirler. Zaten anlaşmamak için bahane üretmeleri hem bu yüzden hem de kitlelere satacak beklenti olarak kullandıklarından.

Emekçiler, bu ortamda, kendi içine kapanmayı, elindekini korumakla yetinmeyi hatta daha kötüsüne razı olmayı beraberinde getiren moral bozukluğuna düşmemli. Kısa bir süre önce önemli haklar alan metal işçileri, bugün haklarını ilerletmek isteyen Renault işçileri gibi, tüm bunları sağlayan dayanışma, birlik ve mücadeleden vazgeçmemeli. Her şeye rağmen karşı çıkmak, ayak diremek gerekirli.

Aksi durumdan en çok, sadece dayanışma ile bir hak elde etme şansı olan emekçiler, halklar zarar görüyor. Emekçilerin parçalanması, kendi içine kapanması, Kürt kitleleriyle, Suriyeli sığınmacılarla dayanışma içinde olmaması, sadece patronların, gerici siyasetçilerin işine yarıyor. Emekçileri çalıştırmak, her koşulda çalıştırmak, kitleleri rahatça yönlendirip yönetmek için bundan iyisini bulamazlar.

Emekçiler, bugünkü zor ortamın her zaman böyle sürmeyeceğini bilmeli. Ancak değiştirmenin yolunun da yalnız kendi mücadeleleriyle mümkün olduğunu da bilmeli. Askeri darbenin karanlığını Bahar eylemleri, 4C baskısını Tekel mücadelesi, MESS'i Renault emekçilerinin mücadelesi gerilettiler. Emekçilerin, daha büyük mücadeleler ve kazanımlar için yeterli gücü var. (02.03.2016)

Emekçinin Gündemi

Cerattepe'de Ali "Cengiz" Oyunları

Cerattapa'de madene karşı mücadele olan Artvin'de hazirandan beri 11 maden projesine; bakır, kurşun, çinko, gümüş ve altın madeni aranmasına onay verildi. Artvin'de dört yerde maden arayacak olan Akdeniz Resources firmasının büyük ortağı Kanadalı Mediterranean firmasının ortakları arasında Cumhurbaşkanı'na yakınlığı ile bilinen Ramsey Grubu da var.

Kanadalı Mediterranean firması, ilk olarak yaklaşık 20 yıl önce Artvin'de zengin bakır ve altın buldu. 100 milyon dolar civarında yatırım yaptı ama madeni çıkaramadı. Madeni, o zaman devletin olan Eti Bakır aldı. Eti Bakır, AKP döneminde iyice palazlanan Cengiz Holding'e satıldı.

Cengiz Holding; Akkuyu nükleer santrali, üçüncü havalimanı inşaatı ve 25 yıllık işletmesi, Ilisu Barajı, Ovit tüneli gibi birçok projenin büyük ortağı. 1987'de bir inşaat şirket iken bugün, devlet işlerini vermesi, özelleştirilen işyerlerinin peşkeş çekmesiyle holdinge dönüştü. 2004 yılında iki bakır işletmesini özelleştirmeden yani hazırdan alarak madencilik işine giren holdinge, dört maden daha satıldı. Yani Artvinlilerin karşısında, işlerini bizzat cumhurbaşkanı gördüren iki büyük patron var!

Cerattepe, Artvin şehir merkezine kuş uçuşu 4 kilometre uzaklıkta. Orada yapılan en ufak şeyin, mutlaka Artvin'e de etkisi olacak. Madencilik su kaynaklarını da etkileyecek. Ayrıca, bölge yaban hayatı açısından da Türkiye'nin en önemli alanlarından.

Cerattepe'de açılması planlanan maden, bakır madeni olarak gösterilse de, çok zengin altın

rezervi de var. Şirket bir anda altın yokmuş gibi davranırsa da Artvinliler, bakırın ardından altının çıkarılacağını ve orada bırakılmayacağını biliyor.

Hükümet ve şirket, madenin açık değil kapalı galeri yöntemiyle kurulacağını söylüyor. Bu yöntemle ağaçlara da dokunmayacağız diyorlar. Fakat zaten yukarıda yapılacaklardan ziyade, aşağıda yapılacaklar daha tehlikeli. Kapalı galeri uygulaması ile Artvin'in altı oyulacak.

Artvin, mevcut durumda bile her yıl Çoruh nehrine doğru kayıyor. Heyelan riski oldukça

yüksek. Geçtiğimiz yıl Artvin'de 8 kişinin öldüğü ve onlarca insanın yaralandığı sel faciası olmuştu. Ormana dokunulmasa bile altı oyulduğu için çok tehlikeli.

Bakır çıkarmak için sondajlar yardımıyla galerinin içine asitli çözeltiler akıtılıyor. Bu sayede bakır çözünüyor. Zengin bakır içeren bu çözeltiler geri vakumlanarak bakır elde ediliyor. Bakır alındıktan sonra asitli ve kurşun gibi isan için öldürücü ağır metaller ile kirli çözeltiler kalıyor. Eğer artılmak isteniyorsa çok pahalı sistemlerle sadece çözeltilerin kirliliği azaltılabiliyor. Sonuçta toprağa ve doğal olarak içme suyuna karışıyor. Kaldı ki kendileri için çerez parası bile olmayan güvenlik ekipmanlarını almayan şirketlerin, pahalı arıtma

sistemlerini alacağına kimse inanmıyor.

İkinci aşamada, altına ulaşıldığında kullanılacak siyanür var. Bu konuda Türkiye'de yeterince kötü örnek var.

Sonuçta Cerattepe'deki altın ve bakır madeni patronların ağzını sulandırıyor ve onlar da var gücüyle saldırıyorlar. Arkasına devleti alan Cengiz Holding, asker ve polisle birlikte Cerattepe'ye ulaştı. Onun başarısını diğer patronlar izleyecek. Başbakan Ahmet Davutoğlu, hukuki süreç sona erene kadar madende çalışma yapılmayacağını söyledi. Ancak, şirketin izin

olmadan araçları tepeye çıkardığı, yer izninin görüşme yapılırken, hükümetin zoruyla, verildiği ortaya çıktı.

Artvinliler, yine Artvin'in bir ilçesi olan Murgul'daki bakır madeninin, Murgul'a ne kadar zarar verdiğini de bildikleri için var güçleri ile karşı çıkıyor. Murgul'un bütün zehri Çoruh nehrine akıyor. Oradan tüm şehre yayılıyor. Bakır madeni açıldığında, iş bulduğuna sevinen Artvinliler şimdi "60 yaşını gören olmuyor" diyor.

AKP'nin çamur medyası, patronların çığırkanlığını yapıp "Artvin'i teröristler bastı!" deyip madenin güzel olacağı yalanını yayıyor. Bu doymak bilmez talancı sistem bizi her gün iş yerlerimizde öldürdüğü gibi, sularımızı ve havamızı kirleterek evimizde de öldürmeye yelteniyor. Artvin'de polise, jandarmaya ve şirkete karşı koyanların da dediği gibi: Artvin'in üstü, altından daha değerlidir! Artık yeter! (03.03.16)

Patron terörüne rakip yok!

301 işçinin öldüğü Soma'dan sonra, madencilerin çalışma ve yaşam koşullarının iyileştirileceği, madenci ölümlerinin sona erdireleceği söylenmişti. Gerçekte değişen bir şey yok!

2012'de 80, 2013'te 93, 2014'te Soma ile birlikte 386, 2015'te 73 madenci öldü. Her sene 70'in üzerinde madenci, ölüyor.

Doğalgaz alınan Rusya ve İran ile yaşanan siyasi krizler nedeniyle ya da bilinçli olarak kriz yaratılması sonucunda, cumhurbaşkanının damadı olan Enerji bakanı, enerji kaynağı olarak kömüre ağırlık verileceğini açıkladı.

Kömürde ton başına üretim ile maden işçisi ölümü, birbirine paralel. Eğer madenlerdeki çalışma ve üretim koşulları düzeltilmeden bu karar

uygulanırsa, madenci ölümü azalmak bir yana artmaya devam edecek.

Soma faciasından sonra çıkarılan sözde "Soma yasası" ile yemek, çalışma saatleri, hafta tatili, ücretler gibi sosyal haklar gündeme getirildi ama madenciye her koşulda çalışmaya mecbur bırakan iş güvenliğinden bahsedilmedi. İş güvenliği yasasında, maden kanununda da bir kaç kez değişiklik yapıldı. Elbette hepsi patronların yeni ihtiyaçlarına göre yapılan değişikliklerdi. Temelde üretim yani kâr için işçi öldürmek patronlara serbest hala.

Son Soma duruşmada tutuklu yargılanan Soma patron ve müdürleri çıkmak istedi. Gerekçeleri "deliler topladı" idi. Yani işçi öldürdükleri için bedel ödemek akıllarında yok. Çünkü bugüne kadar hiç bir patron,

yönetici, Ermenek ve Torunlar'da, tersanelerde, işçi öldürdüğü için ne hapis yattı ne de servetinden oldu.

Resmi rakamlar, her gün 4 işçinin, gerekli tedbirler alınmadığı için "kaza" adı altında ölümcül koşullarda çalıştırıldığı için iş cinayetlerine kurban gittiğini gösteriyor. Maden ve inşaat işkolları, en geri ya da modern araçlarla çalışılsa bile en önde. Son yıllarda artan saldırı ve çatışmalar, trafik kazaları bile iş cinayetlerine yetişemiyor.

Çünkü patronlar, hem kendilerinin hem de kârlarının tam koruma altında olduğunu biliyorlar. İşçilerin ise hiç bir güvenceleri, dayanabilecekleri örgütleri yok. Bu durum değişmediği sürece değişiklik beklemek boşuna. (01.03.16)

"Sağlıkta dönüşüm"de son adım!

Sağlıkta dönüşüm programı 2003'te başladı ve devam ediyor. AKP, sermayelerini büyütme amaçlayan gözü dönmüş patronların sağlık sistemini talan etmesini kolaylaştırmayı hedefliyordu. Bu sistem doktorları, bilim insanı, kalifiye emekçiden patronun kârı için emirleri uygulayan basit işçiye çevirdi.

Doktorlar ne kadar hasta bakar, tahlil ister, ameliyat yaparsa, o kadar ücret alıyor. Bu da onları, hastalara gereğinden az zaman ayırmaya, gereksiz işlemler yaptırmaya zorluyor. Sonuçta hasta, kendine önem verilmediğini düşünüyor, değersiz sayıldığını hissediyor. Böylece sağlık sistemi sorgulanmak yerine

doktor sorgulanıyor, suçlanıyor, hatta şiddet görüyor. Oysa tüm bu döngünün arkasında, sektördeki patronların çıkarına devlet eliyle yönlendirilen sağlık sistemi var.

Son olarak, sağlık bakanlığının aldığı yeni karara göre, en sık görülen ve en çok para giden akciğer kanseri ilaçlarının devlet tarafından karşılanması için hastanın hiç sigara kullanmamış olması şartı getirildi. Bu tıp açısından kabul edilemez çünkü hastalıkların çoğu yanlış yaşam tarzından kaynaklanıyor. Örneğin şeker hastalığı, yanlış beslenmeden kaynaklanıyor. Böyle düşünüldüğünde hiç bir hastalığın ilacının devlet tarafından ödenmemesi gerekir.

Şeker kullanımı yasaklanmadığı sürece insanlar hastalanmaya devam edecek. Bu da yetmez. İnsan kendi yaşamından sorumludur ama bunun bir sınırı var. Bu durum; "yeterince kazanamıyoruz" diyen işçiye "o zaman daha çok çalış" demek gibi. İnsan sağlığını koruyan bir çevre, çalışma ve yaşam şartları sağlanmadığında, hastayı suçlamak boşuna.

Bu ortamda, birinci basamak sağlık hizmetleri eksik bırakılıyor. Pahalı ilaç ve tedaviler, ilaç şirketlerine daha çok kazandırdığı için tıp öğrencilerine de toplum sağlığı alanında değil, uzmanlığa yönelik eğitim veriliyor. (01.03.16)

Fabrikalardan... İşyerlerinden

Gıda

Çalışma koşullarımız daha da gerileyebilir

Asgari ücretin 1.300 lira olarak belirlenmesi işçilerde bir tepki oluşturdu. Bunun nedeni asgari ücretin kendi başına değil, AGİ ile beraber 1.300 lira olması idi.

Birçok işçi kandırıldığını düşünüyordu ve kendi aralarında bir tartışma konusu olmaya başlamıştı. Çünkü patronlar bu bahaneyle işçi atarız tehdidiyle hem ürettikleri mallara zam yaptılar hem de hükümetten kayıplarının tazminini istediler. Sonuçta patronlar, bir anlamda bir taşla iki kuş vurmuş oldular.

Ayrıca depo çalışanlarına asgari ücretin üstünde olan işçilere %2 ila 4 arasında zam yapıldı. Taşeron firmanın yaptığı bu zamma tepki gösteren işçileri patron “ana firmanın sözleşmesi nedeniyle ancak bunu yapabiliyoruz” diye geri püskürttü.

Çalışan beyaz yaka işçilere patron bir anket düzenleyerek onların esnek koşullarda çalışıp çalışmayacağını sordu. Anket sonuçlarını bilmiyoruz fakat artık fabrikada memur olarak bilinen ve işçilerden kendilerini ayrı tutan bu arkadaşların ilerde çalışma koşullarının ne olacağı görülüyor. Zira bu durumda çalışan beyaz yaka işçiler de var fabrikada. Şimdi bu durumu genelleştirilebilir. (Bir işçi)

Devrimci patron düşman başına!

Bir önceki işyerimin patronu “devrimci” idi. Devrimci patron işyerine gelir, omuzunda ceketi, belinde silahı ile işçiyi denetlerdi. Günaydın, merhaba yok, küfürlü tehditlerle ofisine çıkardı.

Gazeteye ilan verir, kadın çalışan arardı. İlanı okuyan kadınlar gelir, form doldurur. Patron içlerinden dördünü seçer, deneme çalışması diye saat dörde kadar çalıştırır.

Patronun eşi gıda mühendisi, bu kadınlara gidip “evinize gidin, patron sizi çağıracak” derdi. Elbette yalan! Bir günlük emekleri çalınıyor, o günlük işler bedavadan yaptırılıyor. Biz deneme yalanıyla çalıştırılan kadınlara, gerçeği anlatıp giderken günlük yevmiyelerini istemelerini söyledik. Ancak kadınlar, işe ihtiyaçları olduğu için patron çağırılmaz diye yevmiyelerini istemezdi. Devrimci patronumuz, tüm patronlarla aynı dalavereleri çevirip işçinin emeğine el koyardı.

Patronumuz, sosyal demokrat çevrelerde öyle tanındı ki demokrasiyi, adaleti her daim savunan Cumhuriyet gazetesinde köşesi oldu. Elbette köşe yazılarını kendisi değil, asistanı yazardı ama altına kendi adını yazmaktan, asistanının emeğine el koymaktan da bir sakınca görmezdi. İşyerinden alışmıştı zaten. Gazeteki yazılarına bakarsak; tam demokrat, tam cumhuriyetçi!

Bir aradaş arada Cumhuriyet gazetesi alıyor, herkes vakti olduğunca okuyor. Bir gün işyerinde gezerken patron, gazeteyi görmüş. Deliye döndü, bağırıp çağırılmaya başladı.

Cumhuriyet gazetesinin alınmasını yasakladığını, kendisinden başka kimsenin işyerine getiremeyeceğini haykırdı. Hepimiz şayırdık. Bir arkadaş patronu gazeteye şikayet edeceğini söyledi. Boşver dedik, sanki gazetede kiler gerçeği bilmiyor! (Bir işçi)

Sağlık

Kayyum, yönetimin can simidi oldu!

Üniversite hastanesinin içinde, az çalışanı olan ama çok kazanan bir taşeronda çalışıyoruz. İşe başlarken yaptığımız sözleşmede yılbaşında zam yapılacağı belirtiliyordu. Ancak buna rağmen ücretlere zam yapılmadı. Bu durum tüm çalışanları rahatsız ediyor, tepkiler dile getiriliyor.

Çalışanların tepkisi üzerine yönetim bir kaç kez toplantı yaptı. Şikayetler iletildi, olumlu bir cevap alınamadı. Elbette gerçeği söylemek istemedikleri için her seferinde lafı dolandırdılar. İlk toplantıda, şirkete kayyum atandığı, bu nedenle zam yapılmadığı söylendi. Bu bahaneyi kabul etmeyip hakkımızı savunmamız üzerine kayyumla görüşüleceği söylendi. Kayyumu öğrenen ve kaygı duyan arkadaşlara, proje bazlı çalıştığımız için bizi etkilemeyeceği, eleman çıkarılmayacağı söylendi. Bir yanda kayyumun bizi etkilemeyeceği söyleniyor diğer yanda zam vermemenin gerekçesi kayyuma bağlanıyor.

Nitekim ikinci toplantıya kadar hiç bir gelişme olmadı. Sonuçta, işyerinin Kaynak Holdinge bağlı olduğunu ve atanan kayyumun, bağlı tüm

işyerlerine asgari ücret zammının üstüne belli bir oranda zam verdiğini öğrendik. Bunu bildiğimizi öğrenen proje müdürü iyice sıkıştı. Üstelik, “biz de aynı durumdayız” demesine rağmen, bir işçiye 50 lira fazladan zam verip susmasını istediğini de bu arkadaştan öğrendik.

Sonuçta müdürü o kadar sıkıştırdık ki başa çıkamayacağını anladı, üstleriyle konuşmaya gitti.

Bazıları, ortak tepki göstermeyi bunu da toplu istifa ile yapmayı konuşuyor. Kalifiye çalışan olduğumuz için patron ve çok sıfırlı ücretler alan müdürlerin zor durumda kalacağını düşünüyorlar. Oysa amaç onları zor durumda bırakmak değil, hakkımız olan zammı almak olmalı. Bu amaç için gerekliyse müdürü de, patronu da zora sokabiliriz. Bunun için önce çalışanlar olarak birliğimizi korumalıyız. (Bir işçi)

Bilişim

Bu ortamda, aldığımız zandan herkes memnun

Yeni yılla birlikte şirket içerisinde ücret zammı yapıldı. Yapılan zam, çalışanların çoğunu memnun etti, sadece iki arkadaş gidip ek iyileştirme istedi. Zam oranlarını belirleyen yönetici, ücretlere bakmadan, kendisine verilen performans raporuna göre zam yaptığını, bu arkadaşların bu nedenle sorun yaşadıklarını söyledi. Ek zamları, bu aykı ücrete yansıtılacak.

Aslında asıl sorun ücretler arasındaki orantısızlıktan kaynaklanıyor. İşyerinde %10 ile %26 arasında değişen oranlarda zam yapıldı. Böylece en düşük teknisyen ücreti 1.700 lira, uzman yardımcısı ücreti 3.500 lira, uzman ücreti 5.000 lira oldu.

Sonuçta ücretinden şikayetçi kalmadı.

Elbette özel söktörde genel bir kural haline gelen “aldığın ücreti söyleme” yasağı bizde de uygulanıyor. (Bir işçi)

Patronlar ve hükümet Renault emekçilerini ezmek istiyor

29 şubat pazartesi Bursa Renault idaresi, emekçilerin seçtiği ikisi temsilci, toplam 10 emekçiye işten çıkardı. İdarenin amacı birkaç haftadan beri devam eden eylemleri bitirmek.

Geçen 2015 baharında mücadeleleri ile mali kayıplarını elde etmek için patronu zorlamalarının ve başarı elde etmelerinin ardından 5 bin kişinin bulunduğu bu fabrikada emekçiler, hareketlerini devam ettirip, örgütlü bir biçimde durdular. Hareketlilik ocakta yeniden başladı. Hükümetin asgari ücreti bin liradan 1.300 liraya çıkarmasından sonra emekçiler, enflasyon nedeniyle ortaya çıkan kayıpları telafi etmek için harekete geçti.

Ocaktan itibaren emekçiler, fabrika içerisinde yürüyüşler tertipleyip idarenin zorunlu diye duyurduğu fazla mesaileri kabul etmedi. Eylemleri tertiplemek için de UET diye bilinen en alt birimlerinin (yaklaşık 20 işçilik birimler) temsil edildiği, 200 civarındaki temsilci seçildi.

Bursa Renault emekçilerinin eylemleri diğer kentlerdeki emekçilere de örnek oldu. Aynı hedefler için mücadeleler sadece Bursa ile kalmadı, İstanbul, İzmit, İzmir ve diğer kentlere de yayıldı. Başka fabrikalarda da “biz de Renodakiler gibi yapalım” diyen emekçiler artıyor. Mesela

İstanbul’daki Hyundai fabrikasında patron, mücadelenin önünü kesmek için emekçilere 2.000 lira ikramiye verdi.

Patronların hepsi, baharda Renault emekçilerinin grevi ile Bosch, Fiat, Ford, Valeo, Delphi, Türk Traktör gibi fabrikalarda gelişen eylemler nedeniyle ikramiye vermek zorunda kaldıklarını unutmadı.

Renault patronu fabrikasındaki hareketi bitirmekle birlikte tüm metal sektöründeki patronların ve onun da ötesinde de bütün toplumsal mücadeleleri engellemek isteyen Erdoğan hükümetinin isteklerini de yerine getiriyor.

Renault emekçileri, bu kışkırtmaya tepki göstererek fabrikayı işgal ederek greve gittiler. Polis, 1 mart salı günü sabahı, fabrika içerisindeki emekçileri desteklemek için aileleriyle birlikte fabrika önüne gelen emekçileri dağıtmak istedi ama başaramadı. Polis tutuklamalarda bulundu ve fabrikayı boşaltmaya çalıştı. Hükümet ve patronlar, emekçilerin hareketini ezmek istiyorlar. Ama bunu başarabilecekleri kesin değil: Renault emekçilerine olan destek ve sempati emekçi çevrelerde çok yaygın. (02.03.2016)

Siyasetin Gündemi

Savaşın bedelini

Kürt halkı ve tüm emekçiler ödüyor, ödeyecek!

Diyarbakır'ın Sur, Şırnak'ın Cizre ilçelerinin bazı mahalleri, oturulamaz durumda, yıkıldı. En yoksulların yaşadığı Sur, geçen yıl, tarihi özellikleri nedeniyle Birleşmiş Milletler tarafından "Dünya Mirası" listesine alınmıştı. Şimdi artık yoksullar yok, neredeyse insan yok. Son militanlar da katledildikten sonra, rant dağıtımını başlayacak!

Kürtlere yönelik kanlı saldırının ardında hükümetin Suriye siyaseti olduğu söyleniyor. AKP bu konuda o

kadar ileri gitmeye hazır ki, Ankarada'ki kanlı saldırıya da PYD'ye bağladı. Irak ve Suriye'deki Kürt örgütler, yarattığı göç nedeniyle Batının sorunu haline gelen IŞİD ile çarpışıyor. Bu nedenle de ABD, Rusya, İran, Batı hatta Esad'ın desteğini alıyor, Türkiye hariç.

Ortadoğu'da sınırların IŞİD tarafından yok edilmesi, bağlı buldukları devletlerin denetimindeki Kürtlerin, bağımsızlığı için daha güçlü bir olanak yarattı. Irak'ın ardından Suriye'de, ileride devlete dönüşebilecek, özerk bir Kürt bölgesi oluşmasını AKP hükümeti, tüm baskılara rağmen reddediyor. Bu nedenle, Suriye'deki Kürtlerden güç alacakları korkusuyla kendi ülkesindekileri katlediyor.

Hükümetin izlediği savaş siyaseti kimin işine yarıyor? Üstelik, tüm emperyalist güçlerin

tam aksine bir savaş siyasetini dayatmak neden?

Çözüm süreci, Kürtlere karşı uygulanan savaş siyasetinden sonuç alamayan ve barışı daha kazançlı gören büyük patronların talebiydi ve onların desteğini aldı. Bugünkü siyaset ise sadece hükümeti destekleyen, tüm kazancını AKP'nin elinden aldığı devleti yağmalama olanaklarıyla sağlayan bir avuç patronun işine yarıyor. Bir de onların siyasi temsilcisi olan Erdoğan'ın ve onun etrafında

överi, cesaret ve mücadelelerinin de hasıl heba edildiğini de!

Öldürülenlerin "terörist" denerek sayıları söyleniyor; bir adları, aileleri, onları seven, değer veren insanların olduğu görmezden geliniyor. Asker cenazesi gelmiyor; sözleşmeli er, atsubay veya polislerin ölmesi, sanki işleriymiş gibi yansıtılıyor. Oysa tüm bunlar, toplum içinde derin düşmanlıklara neden oluyor. Kürt kitleler, "çözüm dediler, bizi öldürdüler" diye düşünüyor Türkler, "barış

dediler, silah kullandılar" diyor. Özellikle AKP ve MHP'li siyasetçiler de bu görüşleri derinleştiriyor, bölünmeyi derinleştiriyor.

Aynı işyerinde çalışan, aynı mahallede yaşayan emekçiler arasındaki milliyet temelinde bölünme sadece patronlara ve onların

beslemesi siyasetçilere yarıyor.

Kürt kitleler, emekçiler, düzen siyasetinin peşinden gitmek yerine işçi sınıfı siyasetinin peşinden gitmeli. Burjuva siyasetçilerle pazarlık yerine, hangi millettense olsun sınıf kardeşleriyle birliği temel almalı. Tüm emekçilerin yapması gerektiği gibi.

(01.03.2016)

kalmayı başarabilenlerin.

Çözüm sürecinde ne Kürt halkı ne de emekçilerin sorunları sona erdi; işsizlik, yoksulluk, borç, geçim derdi hiç azalmadı. Bugün izlenen siyaset tersine döndü, daha beteri yaşanıyor.

Yayınlanan "İmralı Tutanakları" AKP ile PKK'nin bir dönem ne kadar yakınlığına da gösteriyor. Elbette milliyetçi örgüt yöneticilerinin, özendikleri siyasetçilere yaranma çabalarının ne kadar sonuçsuz, her şeyin güç dengesine bağlı olduğunu da gösteriyor. Bu siyasetçiler tarafından temsil edilen kitlelerin

Uluslararası Gündem

Venezüella

Chavezci rejim bir kemer sıkma planı hazırlıyor

Chavez'in yerine geçen Nicolas Maduro petrol gelirlerinin azalması nedeniyle 17 şubattan itibaren uygulamaya konacak olan bir kemer sıkma planı açıkladı: Benzine zam gelecek, ülke para birimi bolivar %58 devalüe edilecek, yoksullara verilen yardımlar arttırılacak.

Venezüella, petrolün 100 dolardan 30 dolara düşmesinden diğer petrol üreticisi ülkeler gibi etkilendi. Geçmişte Chavez hükümetini ünlü yapan sosyal programlar başta olmak üzere tüm ülke ekonomisi petrol gelirine bağlı.

Maduro'nun açıklamasının ertesi günü Merkez Bankası, enflasyonun %181'e tırmandığını (IMF gerçek rakamın 4 kat daha yüksek olduğunu belirtiyor) ve de ikinci kez ülke ekonomisinin %6 civarında gerilediğini açıkladı. Ekonomi bakanı, bir ay önce görevden alınmıştı, yerine Chavezcilik saflarına katılan KOBİ Sanayiciler Federasyonu eski başkanı getirildi.

Benzin fiyatı 1999'dan beri dondurulduğundan, neredeyse bedava idi. Ama 1 marttan itibaren benzin on kat ve süper benzin 60 kat artacak! Normal benzin 0.07'den 1 bolivara ve süper benzin 0.097'den 6 bolivara fırlayacak. Maduro yaptığı bir açıklamada, şu anda devletin petrol satışından para kazanmadığı gibi para kaybettiğini söyledi.

Kararlaştırılan devalüasyonla dolar, resmi piysada 10 bolivara tırmanacak ve karaborsada çok daha pahalı olacak. Zamma rağmen benzin yine de fazla pahalı olmayacak. Yine de kitleler güvenmediği için uzun kuyruklara rağmen eski fiyattan benzin almaya çalışıyor.

İktidar, iki yıldan beri petrol rantındaki kayıptan dolayı gittikçe sıkışıyor. Petrol rantı sayesinde rejim, sosyal programlar uyguladı; sağlık,

parasını sosyal programlara boşuna harcamakla ve de ekonomiyi modernleştirmeyi ihmal etmekle suçluyor. Çünkü 1999'dan beri iktidardan uzak kalan zenginlerin temsilcileri, devletin eşitsizlikleri azaltmak için kitleler lehine yaptığı harcamayı gereksiz görüyor.

Chavezci rejim, sağ muhalefetin ilerlemesinden korkuyor, dahası onu bu güne kadar destekleyen kitlelerin 1989'daki gibi yeniden isyan etmesinden korkuyor. 1989'da kendine "sosyalist" diyen hükümet, toplu taşıma fiyatlarına yüksek zam yapmak istemişti ve tepki olarak gelişen isyanları kanlı bir şekilde bastırmıştı. İşte bu nedenle Maduro şimdi asgari ücreti, emeklilik aylıklarını ve gıda yardımını %20 artırdı.

eğitim, konutta ve hatta marketlerde yiyecek raflarının dolmasına katkıda bulunuyordu. Petrol rantının azalması sonucu olarak un, pirinç, kahve ve ilaç gibi temel ihtiyaçlarda kıtlık başladı. Çünkü artık devlet, ödeyemez duruma düştü.

Aralıktan beri sağ ile sınırsız kapitalizmi savunan muhalefet, Millet Meclisi'nde koltukların üçte birini kazandı ve başkanı devirmek istiyor. Sağa göre devlete 700 milyon avro getirmesi planlanan kemer sıkma kararları çok geç alındı.

Sağ muhalefet, başından beri Chavezci hükümeti devletin

2000'li yılların başında sağ ve kapitalistler, ABD'nin de desteğiyle Chavezci rejimi devirmeye çalıştıklarında, yoksul kitleler ve ordunun bir kısmı rejimi desteklemiş ve saği etkisiz hale getirmişti. Ancak bugün, kapitalist krizin etkilerinin gittikçe artması sonucu kitlelerin giderek daha da artan bir kısmı, Chavez rejimini desteklemeyebilir. Şimdi Chavezciler, kapitalist düzenin özüne saldırmadan kapitalist ekonomik zorluklarını aşabileceklerini zannettikleri yanlış siyasetlerinin bedelini ödeyebilirler. LO (26.02.2016)

Kriz: Uçuruma doğru yeni bir adım

2008'dekinden daha şiddetli bir çöküş yaratacağı korkusuna neden olan borsalardaki gerilim, Avrupa bankalarının, sorun ve zorlukları etrafında yoğunlaştı. Vurguncular, dünya ekonomisinin yavaşlayıp gerilediğinden Avrupa bankalarının yeterli kâr sağlamadığından kuşkuluyor.

Fransa'da kişisel hesapların faturalaştırılması, İsviçre'de gayrimenkul kredi faiz oranlarının yükselmesi veya Almanya'daki büyük şirketlerin fon yatırımlarının faturalaştırılması, banka sektöründe kitlesel işten çıkarma planları, onlar için yetersiz çabalar olarak görülüyor.

Her şeyden önce, Avrupa bankaları, bilançolarında önemli ölçüde, İtalyan bankalarının riskli alacakları var. Alman Deutsche Bank, titrisation portföyleri yani bankaların yaptıkları ipotekleri hisse senetlerine dönüştürüp piyasaya sürmeleri yoluyla, bütün kural ve düzenlemelerden kaçarak "kötü bankalar" aracılığıyla girdikleri riskli yatırımlara, giderek daha büyük oranda başvuruyor. Dünya ekonomi kuruluşları, tahminlerinin gerçekleşme ihtimalinin düştüğünü görürken, vurguncular, bu durumun, banka sisteminin yeni bir çöküşüne neden olacağından korkuyor.

Avrupa Merkez Bankası başkanı Mario Draghi, yılbaşından beri Avrupa borsalarında gerilemeye yol açan

"yatırımcıların" endişelerini gidermek için siyaset değişikliğinin sözkonusu olmadığını tekrar vurguladı. Parasal Genişleme, ayda 60 milyar avroya ulaşan devlet tahvillerini satın alma siyaseti durmamalı; bundan yararlanan mali

kurumlara, hiç faiz almadan verilen büyük miktarda krediler de sürdürülmeli.

Mario Draghi'nin açıkladığı gibi Avrupa Merkez Bankası'nın dağıttığı kolay para politikasının "sınırı" yok. Her ne durumda olurlarsa olsun, yeni bir borsa fırtınası koptuğunda onları desteklemek için Avrupa Merkez Bankası'nın para basacağına güvenebileceklerine piyasaları, yani kapitalistleri ikna etmeye çalıştı.

Bir analizci, "Süper Mario henüz bazukayı atmadı ama onu dolaptan çıkardı" diye özetledi. Böylece, Avrupa Merkez Bankası'nın milyarlarının, vurguncuların kasalarına akmasının durmayacağı gerçeği, kontrol edilemeyen mali akış kargaşasına eklendi.

Draghi'nin sihirli formülü, Avrupa Borsasında anlık, küçük bir artış sağladı. Fakat bu siyaset, dünya üzerinde mali hareketin kontrol edilemez niteliğini daha da ağırlaştırdı, arttırdı. Ayrıca, yöneticilerin piyasalardaki karışıklığa az da olsa düzen vermekteki iktidarsızlığını, yeteneksizliğini gösterdi

Kendi öz sistemlerini denetlemekten aciz olan büyük mali kurumların yöneticileri, sistemin çöküşüne doğru bir adım daha attı. Böylece gerçek ekonomideki gerilemeye rağmen kâr etmeye devam edebileceklerine söz vererek, vurguncuların doymak bilmeyen iştahlarını beslemeye mahkum oldular. LO (17.02.2016)

Suriye'de bombardıman altındaki halk

ABD başta olmak üzere emperyalist güçler, Suriye'deki bugünkü karışıklıkta, herşeyi kabetmektense, Esad ve onun rejimi üzerine hesap yaparak, düzene ve istikrara benzeyen birşeyi yeniden bulmaya çalışmanın daha iyi olduğunun ayırımına vardı. Rus müdahalesi, muhalefeti ezerek iyi bir yardım sağladı. Onlar da, hem kendi taraflarından muhalefete yaptıkları silah yardımını durdurdu, hem de iki yüzlü protestolarını iki misli arttırdılar. Sonra DEAŞ'a saldırma zamanı gelecekti.

Bu seçenek, Türkiye ve Suriye'de kendilerine bağlı bir iktidarın yerleştiğini görmeyi tercih eden batılı güçlerin müttefikleri Suudi Arabistan'ı rahatsız ediyor.

Barişçi rolündeki Obama ve batılı yöneticilerin, kulislerde, perde arkalarında birilerini tutup, diğerlerinin istediklerini yapmasına izin vermeye çalışanların ikiyüzlülüğü ve açıklamaları, kontrolü ellerinden kaçırdıklarının ifadesi ve göstergesi.

Suriye halkı ise önce cihadçıların terörü ve milisler arasındaki çatışmaların yarattığı yıkımlara, şimdi de Rus, Türk ve diğer askeri güçlerin bombardımanlarına katlanmak zorunda. Rus bombardımanı, kadın ve çocukları tedavi eden bir hastaneyi yıktı, hastaneler savaşın hedefi oldu. Çünkü hastane etrafına sığınan halkı kaçırmak isteniyor. Sonra da hayatta kalmak için ülkelerinden kaçanlar, sınırlarda çamur içinde ve soğukta engellenip geçmelerine izin verilmiyor.

2011 yılının martından beri 260 binden fazla insan öldü ve nüfusun yarısından fazlası evlerini terketmek zorunda kaldı. Kaçamayanlar, en yoksullar.

Suriye'deki iç savaşın ve farklı güçlü devletlerin Suriye halkına "yardım" adı altında yaptıkları müdahalelerin sonuçları; kargaşa, bombalama, diktatörlük, barbar bir rejim ya da gruplar, yüzbinlerce ölü ve milyonlarca insanın göçüdür. LO (17.02. 2016)

Sınıf Mücadelesi'nin Sözü

Türkiye- Suriye ilişkilerinin geldiği feci durum

Bundan çok değil 5-6 yıl önce AKP hükümeti, başta Suriye olmak üzere komşularıyla sıfır sorun, iyi kardeşlik ilişkilerini savunuyordu. Erdoğan, ABD'nin ekonomik kriz ortamında Ortadoğu'da çıkarlarını daha iyi savunması için oluşturduğu GOP'un (Genişletilmiş Ortadoğu ve Kuzey Afrika Projesi) baş savunucusu idi ve bunu övünerek ifade ediyordu.

Bugün AKP hükümeti ve Erdoğan, başta Suriye ile sadece Ortadoğu ülkeleri tarafından değil Rusya ve ABD tarafından bile dışlanmış, tek başına kalmış feci bir durumda. Sıfır sorun siyasetinden bugüne nasıl geldiği konusuna bir göz atmakta yarar var.

AKP'nin iktidara getirilişi ve "çıraklık" dönemi

2002 yılında iktidarda bulunan DSP-MHP hükümeti ne ABD'yi ne de Avrupa Birliğini takmamaya başladı. Ekonomik kriz dolayısıyla Türkiye'ye ödetmek istenen reçeteleri red ederek "Batılı güçler de ne oluyor, biz kimseye hesap vermeyiz" havalarna girdiler. Başta ABD olmak üzere Batının tepkisi sonucu, Türkiye borsalarından önemli miktarlarda döviz çekip TL'nin büyük bir değer kaybına yol açıp Ecevit hükümetinin düşmesi sağlandı. TÜSİAD ile Batılı güçlerin el altından oluşturdukları yeni ümit partisi Adalet ve Kalkınma Partisi (AKP) kısa sürede 2002 yılında, Erdoğan'ın ABD'ye gidip gerekli güvenceleri vermesi sonucu iktidar oldu.

Dünya ekonomik krizinin geldiği aşamada ve büyük enerji kaynaklarının bulunduğu Ortadoğu'da, dünyaya hükmeden ABD'nin başını çektiği büyük sermaye, talanını eskisi gibi devam ettirebilmek için istikrar istiyordu. O dönemde böyle bir istikrarı, temel olarak Türkiye sağlayabilirdi (o dönem ABD ile İran can düşmanıydı). İşte bu nedenle dünya büyük sermayesi ekonomik olarak Türkiye'nin önünü açtı ve "yürü ya kulum dedi". Ekonomik kriz, 2002 ile 2012 yılları arasında dünyada birçok ülkede başını alıp gitmesine rağmen, Erdoğan'ın deyimiyle kriz, Türkiye'yi teğet geçti. Alt kesim kitlelerin satın alma gücü ortalama 200 dolardan 400 dolar seviyelerine erişti. İşte AKP'nin bugünlerde bile hala daha seçimlerde %49 civarlarında oy alabilmesinin temel nedeni budur.

Suriye ile "kardeşlik", "en büyük düşman"a dönüştü

Tunus'ta başlayan "Arap baharı" eylemleri, 2011'de Suriye'ye sıçradı. O güne kadar Erdoğan ile Esad "kadeşti". Ailece görüşüyor ve hatta işi ortak "bakanlar toplantısı" seviyelerine kadar götürmüşlerdi. Ancak Suriye'de kitlelerin tepkilerini fırsat bilen, başta ABD olmak üzere emperyalist güçler, kendilerine biraz kafa tutan Esad rejimini, bu fırsatla devirmenin hiç de fena olmayacağı sonucuna vardı.

Ama "evdeki hesap çarşıya uymadı". Başta ABD ve Fransa, AKP hükümetinin desteği ve katılımı ile Esad

iktidarına karşı alternatif bir iktidar oluşturma faaliyetleri yoğunlaştı. Bu "alternatif iktidar" güçlerinin El Nusra gibi dinci güçler olduğu ve ardından da DAES'in de ortaya çıkmasıyla Esad iktidarı yerine geçecek olan güçlerin, emperyalist ülkeler için kesinlikle istenmeyen bir seçenek haline gelmesi aşamasında, AKP iktidarı bu "yeni çizgiye" ayak uyduramadı. Çünkü AKP artık "çırak" sürecini tamamlayıp "usta" aşamasına erişmişti ve bundan böyle "Yeni Osmanlı" gücü olup kendi öz çıkarları ekseninde istediği gibi hareket edebileceği yanılığısına kapılmıştı.

AKP hükümetinin "Yeni Osmanlı" siyaseti

2002 ile 2012 yılları arasında AKP, iktidar partisi olarak güçlenirken ekonomik alanda klasik patronlar kuruluşu olarak bilinen TÜSİAD yerine kendine daha yakın olan islamcı MÜSİAD sermaye çevresini destekleyip devlet "nimetlerinin" daha çok onlara gitmesini sağlayan siyasetleri uyguladı.

TÜSİAD, bu "yeni siyasete" karşı çıkmaya çalıştı ama başarılı olamadı. Arada bir Erdoğan ile TÜSİAD temsilcileri arasında "söz düelloları" yaşanıyor! Bu ekonomik alanda olanlar. Hükümet ve devlet alanlarında ise AKP, büyük sermaye ile emperyalist güçlerin de rızasıyla, Kemalist güçlerin "belini kırıp" onları devlet aygıtı içerisinde etkisiz hale getirdi. Belki de büyük sermaye şimdi

artık pişman olmuştu, ama iş işten geçti.

Emperyalist güçler ile AKP'nin arası açık

AKP hükümetinin MÜSİAD çıkarları temelinde yürüttüğü siyasetin emperyalist güçler ile büyük çelişkilere düşme süreci olarak, ABD'nin İran'a karşı uygulamaya başladığı "ambargo" süreci görülüyor. ABD'nin bütün uyarılarına rağmen AKP hükümeti, İran'a karşı kararlaştırılan ambargoyu delmeye devam etti. Bu konuda bir ara basında, Obama'nın Erdoğan ile telefonda konuşurken bir elinde ahize diğer elinde ise bir beyzbol sopası olduğunu gösteren bir resim yayınlandı!

Bu süreçten sonra TUSİAD ve emperyalist güçler, AKP iktidarını klasik yollardan devirmeye çalıştılar. Örneğin 17 ve 25 Aralık 2013 başarısız "darbe" girişimi bunun bir parçası. Ama henüz bunu başaramadılar ve CHP'nin tüm çabalarına rağmen klasik bir alternatif olmadığı açıkça görülüyor.

İşte böyle bir ortamda hem TUSİAD hem de emperyalist güçler, AKP hükümeti ile zorunlu bir şekilde ilişkilerini sürdürüyor. Ancak ilk fırsatta hem Erdoğan'dan hem de AKP'den kurtulmak istiyorlar. Erdoğan da akibetinin Saddam Hüseyin veya Kaddafi gibi olacağını gördüğü için buna göre davranıyor.

AKP hükümetinin Türkiye'de Suriye'de kitlelere bedeli

AKP hükümeti, ilk başlarda emperyalist güçlerin desteği ile Esad'a karşı olan islamcı muhalif güçlerin örgütlenmesine, silahlı güç oluşturmasına ve Esad'ı

devirmek için gereken silahlı eğitimi Türkiye'de almalarına yardımcı oldu. Ancak ABD gelişen olaylar karşısında, özellikle DAESH'in güçlenmesi ve Esad yerine ABD'nin istediği muhalefetin değil de islamcı gerici güçler olan El Nusra ve DEASH'ın iktidara gelmesi söz konusu olunca siyaset değiştirmeye karar verdi. İşte Rusya'nın, Suriye'de önemli boyutlarda silahlı müdahalede bulunup Esad'ı yeniden güçlendirip iktidarını güvenceye almasına katkıda bulunması ABD'nin onayı ile yapıldı.

Bugün Suriye sorunu, ABD ile Rusya'nın anlaşarak kendi çıkarları temellerinde bir çözüm dayatmaları aşamasına geldi. Ama tüm bu gelişmeler sonucu AKP hükümetinin Suriye siyaseti iflas ettiği gibi Türkiye'de kitleler, büyük bedel ödedi ve ödemeye de devam ediyor. Şu anda Türkiye'de 3 milyona yakın Suriyeli göçmen var. En büyük bedeli bu göçmenler ödüyor. Ama diğer yandan patronlar, göçmenleri farklı şekillerde kendi çıkarları için kullanıyor. Özellikle güvencesiz ve ucuz iş gücü olarak ve Suriyeli emekçiler ile Türkiyeli emekçiler arasında rekabet ve düşmanlık duygularının büyümesine yol açıyorlar. Bu ise tüm emekçiler için çok büyük bir tuzak. Bu güne kadar genel olarak emekçiler bu tuzağa düşmedi. Ama ekonomik krizin giderek büyümesi sonucu bu tuzak tüm emekçiler için büyük yaralar açabilecek bir tuzağa dönüşebilir. İşte emekçilerin bu nedenden dolayı çok çok dikkatli olmaları ve Suriye kökenli emekçilerin ne rakipleri ne de düşmaları olmadığını, tam aksine sınıf kardeşleri olduklarını ve patronlar ile sömürü düzenine karşı birlikte hareket etmeleri

gerektiğini iyi görmeleri gerekir. Yoksa patronlar ve AKP hükümeti, böl ve yönet siyasetlerini sonuna kadar kullanacak.

Tehlikeli durum

Suriye ile Türkiye ilişkilerinin geldiği son aşamada AKP hükümeti, hem siyasi hem de ekonomik olarak çok sıkışmış olmasından dolayı her türlü çılgınlığı yapabilecek duruma düştü. Bu ortamda günü kurtarma siyaseti olarak Suriye'ye karşı bir savaş başlatabilir. Ankara'da yapılan son canlı bomba eylemi dahil bir sürü gelişme, gidişatın bu yönde olduğunu gösteriyor. Erdoğan'ın ABD'ye meydan okuyarak "ey ABD, PYD mi yoksa biz mi", "kimi desteklediğini açıkla ve bir tercih yap gibi" açıklamaları bunun bir belirtisi olabilir.

Rusya'daki durum da Putin için hiç parlak değil. Rusya'nın temel gelir kaynağı petrolün 110 dolardan 30 dolara düşmesi, Putin'i içeride feci bir şekilde sıkıştırdı. İşte bu nedenden dolayı Putin de Türkiye ile bir savaş macerasına hazır olabilir. Böyle bir savaşın engellenmesini ne ABD'den ne de NATO'dan beklemek boşuna. Hatta dünya ekonomisinin kriz nedeniyle tamamen tıkanıdığı bir ortamda ABD böyle bir savaşa "çok olumlu" bile yaklaşabilir.

İşte yukarıda anlatılan tüm nedenlerden dolayı Türkiye'de işçi sınıfının üretimden gelen gücünü kullanıp Suriye konusunda da AKP'den bir çözüm beklemeyip kendi öz çözümünü için "savaşa ve AKP siyasetine" hayır demesi gerekir. (28.02.2016)

Anma... Anma... Anma...

8 Mart Emekçi Kadınlar Günü, mücadeleye çağırıyor

Dünya Emekçi Kadınlar günü, artık yeni haklar için bir mücadele ve anma gününden öte kadınların yaşadığı ve karşı karşıya olduğu acıların ve tehlikelerin gündeme geldiği bir gün haline dönüştü.

Eskişehirde, lise son sınıf öğrencisi Cansu'nun, öğretmenini tecavüzünden sonra canına kıyması, Özgecan'dan sonra artan tepkilere rağmen, kadına yönelik örgütlü erkek şiddetinin hiç de gerilemediğinin en son göstergesi oldu.

Özgecan can çekişirken, bir erkek ceza almasın diye babası ve en yakın arkadaşı; Özgecan'ı bıçakla öldürmesi, parmak uçlarını yakıp kesmesi, ormana götürüp atması için akıl vermiş, bıçak ve benzin getirmişlerdi. Hiç biri Özgecan'ı hastaneye yetiştirmeyi düşünmedi. Aynı durum Cansu'nun ölümünde de geçerli. Okul müdürü, iki müdür yardımcısı ve iki rehber öğretmen, yetkileri ve görevleri olduğu halde bir erkek ceza almasın diye saldırıyı haber vermediler.

Kadın ve çocuklara yönelik bu ölümcül erkek dayanışması, sadece yasalardan, yasaların uygulanmamasından değil, eğitimden televizyon

dizilerine, iş yerlerinden sokağa kadar her yerde tekrarlanıyor, sürekli gündemde tutuluyor. Saldırıya uğrayan, mağdur kadın ve çocukları suçlu gösterecek gerekçeler bahaneler üretilmesi de başka bir yönü. Diğer bir yönü de Cansu'nun arkadaşlarına anlattığı saldırıyı, ailesine anlatamamasında kendini gösteriyor. Çocuklar, kadınlar, namus, gelenek, ahlak adı altında

başladığı yıllarda ve sonrasında kadınlar, haklarını ilerletmek için mücadele içerisindeydi. Çalışma saatleri, ücret, örgütlenme, eşit haklar, siyasete katılım, kürtaj ve başka sorunlarına ilişkin önemli mücadeleler ve sonucunda haklar kazanıldı. Bugün ise kadınlar, çok daha kötü bir konumda. Köle pazarlarında satışa çıkarılıyor, cariye olarak elden

ele geçiyor, para karşılığında evlendiriliyor, tecavüz dahil cinsel saldırıya uğradığı için yine kendisi suçlanıyor, göç yollarında ömür tüketiyor...

İyi bir iş, iyi bir ücret, bağımsız bir yaşam, milyonlarca kadın için ulaşılmaz bir hayal oldu. Gerici

koşulların içindeki kadınlar, yaşam mücadelesi veriyor.

Tüm bu kötü koşullar karşısında sızlanmak hiç bir şey getirmiyor. Her şeye rağmen kadınlar için mücadeleden başka yol yok. Eğer kadınlar, daha geriden ve daha zor koşullardan olsa da mücadele etmezse, hiç kimse onlar için bir şey yapmayacak.

8 Mart bu gerçeği, tarihiyle hatırlatıyor.

gerici fikir ve kurallarla boğuluyor, sorumlu tutuluyor.

“Özgecan yasası” olarak adlandırılan, erkekleri sözde “iyi halden” ceza indirimiyle ödülendiren yasayı çıkarmayan hükümetin, bir tek kılı, teni görünmemesi için sıkı sıkıya örtünen ve giyinen “aileden sorumlu” bakanı, sanki hükmü geçiyormuş gibi Cansu'nun katiline indirim yapılmayacağını söylüyor. Kim inanır!

8 Mart, Dünya Emekçi Kadınlar günü olarak anılmaya

Sınıf Mücadelesi Yayınları - BM ICLC - London WC1N 3XX – Fiyatı: 1.5 TL / 50 p - 1 Euro

İnternet Adresi: <http://www.union-communiste.org> – <http://www.sinifmucadelesi.net>

E-mail: contact@union-communiste.org

Altı aylık (6 sayı) abone fiyatı: 9 TL/ 3 Pound. Bir yıllık (12 sayı) abone fiyatı: 18 TL/ 5 Pound.